

V zoufalé touze zbavit se vnitřního neklidu provedla Thea výpad, s lehkou otočkou namířila přesný sek na Torjův odkrytý bok. Stříbrná čepel se zaleskla ve světle časného rána.

Snadno ji odrazil. Zvonivý náraz jeho meče na jejím jí zavibroval v paži, připomínka síly dané Fúriemi, kterou berserkové během tréninkových lekcí drželi na uzdě.

Medvědobijec pranic netušil, že není jediný, kdo se snaží krotit své schopnosti.

Skoro nikdo nevěděl o magii číhající Thee pod kůží, o chaosu, který by mohla rozpoutat. Ten nezkrocený blesk zněl při souboji jako píseň. Jako volání sirény z pradávných hlubin ji lákal k větší síle, kterou mohla povolát do konečků prstů. Ani uklidňující chlad oceli v ruce, ani vytrvalá bolest ve svalech nemohly potlačit sršení magie, proudící jí v těle.

„Do toho, Theo!“ zavolal nadšeně Kipp z bezpečné vzdálenosti a s úsměvem si z očí odhrnul kaštanové vlasy.

Cal hvízdal své vlastní povzbuzení z místa, kde stál, pomlácený a zakrvácený po svém cvičném souboji. „Zabila jsi zkurvený stínový přízrak. Jeho zvládneš taky.“

„Vlastně to byl smrtonoš,“ zavolala Thea zpátky.

Při Calově a Kippově povzbuzování vykvetl v moři vzteku pocit viny. Několik posledních týdnů se snažili si s ní promluvit, ale bylo toho tolik, co jim nemohla povědět, co sama nechápala.

Thea zatočila mečem a upravila postoj, aby se znovu připravila na útok. Na pravé paži měla připnutý totem strážce, symbol ze zkřížených mečů, který se zaleskl na slunci, když po svém dočasném mentorovi rychle sekla zdola nahoru.

Dočasném, protože její přísahou vázaný mentor Wilder Hawthorne zvaný Ruka Smrti, nejproslulejší válečník ve Středoorších, ji opustil.

Čas, který spolu strávili, vnímala jako žhavou šmouhu vrcholící zjištěním, kým ve skutečnosti je...

Ztracenou dědičkou Delmiry. *Paní bouře*.

A on to mezi nimi pak rázně skončil.

Poté, co Thea na vrcholku útesů vypustila svou bouřnou magii a omdlela, probudila se v Hawthornově posteli a uviděla, jak na ni hledí s nečitelným výrazem. Čas mezi nimi na krátký okamžik zpomalil, když dílek celoživotní skládačky zapadl na své místo.

A pak, o pouhých pár minut později, zmizel bez jediného slova.

Od té chvíle toho parchanta neviděla.

Její zuřivost nedokázal uhasit sebeusilovnější výcvik, sebevětší dřina. Plála v ní smíšená se syrovou magií a hrozila, že se jí vylije do života jako záplava plamenů. Nic si nepřála víc než stát se berserkem a on se zapřísáhl, že ji povede. Že jí pomůže připravit se na Velký obřad.

Opustil ji, když ho potřebovala nejvíc.

Byl tu ještě jeden oheň, který v ní zažehl. Touha po něm ji spalovala ještě žhavějším plamenem, dokonce i teď, ať se ho sebevíc snažila zadupat.

Nenáviděla ho za to.

Thea vydechla, odrazila protivníkův meč a zaútočila znovu, tentokrát předstíraným výpadem vpravo, po němž následovala série brutálních seků shora.

„Dobře,“ utrousil Torj a odvrátil její čepel.

Ona to však očekávala. Vytáhla z boty ocelovou hvězdici a vyslala ji jediným švihem zápěstí.

Hvězdice zasvištěla vzduchem a přišpendlila Torjovi rukáv k nedalekému stromu.